

KJØBENHAVNSKE BANKERS FORENING AF 1920.

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.

I Anledning af Ministeriets ærede Skrivelse af 8. ds. med Anmodning om en Udtalelse af Foreningens Bestyrelse om Valutaspørgsmaalet, derunder saavel Virkningerne af den i den senere Tid indtraadte Stigning i Kronekursen som Spørgsmaalet om en Fastlægning af vor Valutapolitik's videre Udvikling og Endemaal samt om, hvorledes Vanskelighederne ved Kronens endelige Fæstnelse bedst vil kunne afbødes, tillader Foreningens Bestyrelse sig nedenstaaende at fremsætte sit Syn paa de forelagte Spørgsmaal.

I Henhold til den Fællesudtalelse, som blev affattet som Resultat af den i sin Tid afholdte Valutakonference, hvilken Fællesudtalelse bl. a. var undertegnet af en Repræsentant for vor Forening, blev det saa godt som eenstemmigt fastslaaet, at ligesaa skadelig som en fortsat Nedgang af Kronekursen ansaas for at være, i ligesaa høj Grad maatte Bestræbelserne rettes mod det Maal at tilvejebringe en Stigning i Kronekursen.

Dette Standpunkt mener Bestyrelsen stadig maa være gældende, saaledes at *Endemaalet* maa være Kronens Stigning til Pari Kurs, men Forholdene har af almen kendte Aarsager siden da ændret sig saaledes, at Kronekursen har foretaget en saa hurtig Stigning, som man paa daværende Tidspunkt ikke turde vente.

Bestyrelsen er af den Formening, at denne Kursstigning, som i Løbet af de sidste 6 Maaneder har udgjort ca. 30 pCt., paa Grund af dens akute Karakter allerede har været til Skade for Erhvervslivet, og man er af den Anskuelse, at en fortsat Stigning af Kronekursen i lignende Tempo som hidtil vil kunne blive i høj Grad betænkelig for Landets arbejdende Erhverv.

Bestyrelsen ser saaledes paa Valutasituationen, at den hurtige Stigning af Kronekursen kan indeholde ligesaa betænkelige Momenter som i sin Tid Kursnedgangen, idet man dog ønsker at fremhæve, at medens Kronekursens Nedgang i første Række kunde siges at være til Skade for de ikke arbejdende Kapitaler, vil en fortsat *hurtig Stigning af Kronekursen* i fremtrædende Grad blive til Skade for de i Erhvervet direkte anbragte Kapitaler, og Bestyrelsen kan ikke indse, at en hurtig Stigning af Kronekursen er til Samfundets Bedste, naar denne i sit Følge har Arbejdsløshed, Arbejdsstridigheder, vanskelige Kaar for Landets Hovederhverv, mere eller mindre Ødelæggelse af Eksportindustrien og almen Depression i Handel og Skibsfart.

I de europæiske Lande, hvor man har indført Guldindløselighed, er formentlig Erhvervsforholdene stillet ringere end i Lande, hvor der føres en Finanspolitik, der gaar ud paa at søge at stabilisere den deprecierede Valuta, eller dog over længere Aaremaal ad bankteknisk Vej at hæve Valutaen, saaledes som forudsat i den i December Maaned f. A. vedtagne Valutalov.

Dertil kommer, at den Stigning, der har fundet Sted i Kronekursen, vel næppe kan siges at være fuldt berettiget i Forhold til Landets finansielle Stilling. Som det bl. a. fremgaar af den af Nationalbanken i Forbindelse med Statistisk Departement